

Årets nya ripjaksbestämmelser!

JAKT

journalen

.30-06 100 år!

ÄLGJAKT

på rätt sätt!

Jaktdagbok
på JJ:s
hemsida

Världsunik björn skjuten

Korsning isbjörn/grissly

Mathias Ericsson
Årets Ungdomsjägare

Den stora
harjakten!

Ripjaktspremiär
med onda aningar!

Skogsfågelkycklingar dör inte av regn

Månadens hund: **GRÅHUND**

Vapentest: **Beretta Silver Pigeon C**

07
TIDSAM
0996-07

Innehåll

JJ juli | nr 7/06

Ingen stress när Yngve jagar älg

Sid 6

Yngve Pettersson från
Sågliden utanför Idre
förstår älgens vanor.

KUNDSERVICE

Så här når du oss

Internet www.allersforlag.se

E-post kundservice@aller.se

Telefon 042-17 38 00

Automatisk kundservice Alla dagar 06.00–20.00

Personlig kundservice Vardagar 09.00–15.30

Post Allers förlag

Kundservice
251 85 HELSINGBORG

Fax 042-17 37 40

OBS! Tänk på att du behöver ditt niosiffriga kundnummer när du kontaktar oss. Du hittar det både på baksidan av tidningen och fakturan/inbetalningskortet.

Utebliven eller skadad tidning

Enklast ringer du vår automatiska kundservice och reklamerar din tidning själv.

Adressändring

Adressändring meddelar du på vår hemsida. Du kan helt kostnadsfritt adressändra din tidning till en tillfällig adress. Vi behöver ha din adressändring senast 2 veckor innan den börjar gälla.

Prenumerationspriser i Sverige (inkl. porto och moms):

Kvartal	138:-	46 kr per nr
Halvår	270:-	45 kr per nr
Helår	475:-	43,18 kr per nr

Lösnummerpris/pris i butik: 47:- per nummer

Postgiro: 84 51 00-7. Bankgiro: 5555-1006

Hund- och jägarförsäkringar:

GEFVERT AB, Tel: 08-545 040 92, Fax: 08-678 29 20
E-post: jaktjournalen@gefvert.se

REDAKTION

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Holger Nilsson, Tel: 0300-306 21
E-post: holger.nilsson@jaktjournalen.se

Centralredaktion:

Box 10013, Energigatan 11, 434 21 Kungsbacka
Tel: 0300-306 20, Fax: 0300-734 99

Norrlandsredaktionen:

Roger C Åström, Innervik 436, 931 91 Skellefteå
Tel: 0910-511 57, Fax: 0910-511 58
E-post: rogerc@jaktjournalen.se

Ingen stress när Yngve

text: MICHAEL STRANDBERG foto: ANDERS DAHLIN

– Om man någon gång kan komma 20-taggar in på livet utan att den vet om din närvaro, då har en ypperlig prestation genomförts, förklarar Yngve saktmodigt när vi sakta strövar in i den öppna, steniga, gamla och kuperade granskogen.

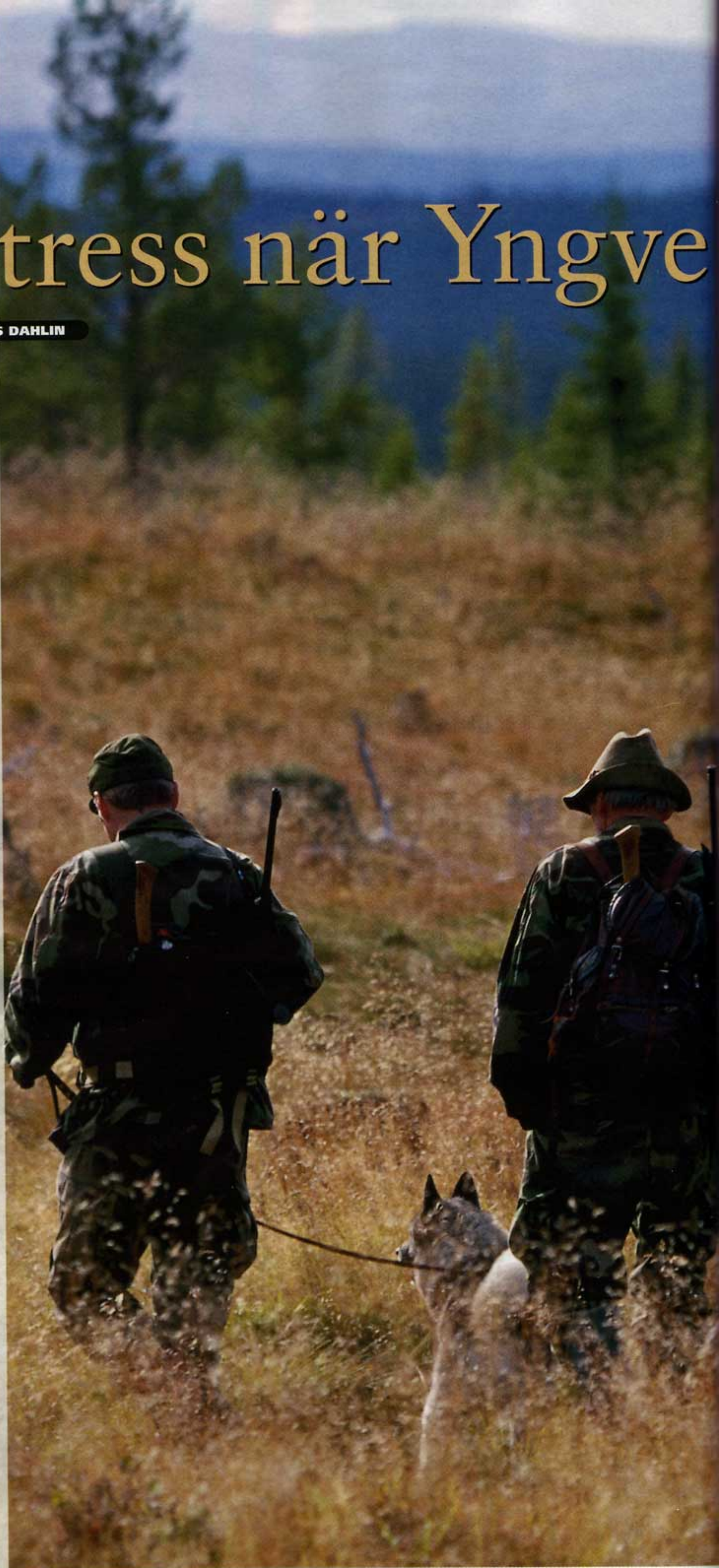
– Det är nog inte många jägare som klarar av det i dag. De har alldeles för bråttom att närma sig älgen. Och många jägare är bara i skogen under älgjakten. Hur ska de kunna förstå och lära sig älgens vanor?

Yngve Pettersson från Sågliden utanför Idre är en av mycket få svenskar jag träffat på som jag vill påstå är en sann älgjägare. En riktig skogsmänniska som har förstått sambandet mellan själva jagandet, bytet och dess omgivning. En livsfilosofi som i grunden handlar om stor kunskap och respekt.

– Älgen är det ståtligaste djur som finns. Jag älskar älgen. En riktig överlevnadskonstnär. Tänk att den klarar av att överleva på dessa magra marker, mest på tallbarr under den kalla vintern, och dessutom under samma tid föda upp nya avkommor!

Yngve stannar försiktigt till och tittar på sin Järva, en gammal, något trind gråhund, som försiktigt vädrar i den nästan obefintliga vinden.

– Tala om att du har inventerat den

jagar älg!

här marken lördagar och söndagar en stor del av året de sista 60 åren, uppmanar Peter Käck, som är den andre av de sex som jagar älg på de 2 100 hektar som utgör gruppens jaktmark. Yngve kan varenda centimeter av den här skogen.

– Jag tror att tiden börjar bli den rätta nu, förklarar Yngve och tittar åter på sin hund, jag tror att Järva vet var det finns älg.

BANDHUNDSJAKT

Hisjöhållarns jaktlag bedriver en jaktform som är på utdöende: bandhunds jakt som innebär smygjakt med hunden alltid i band. En noggrant tränad hund som inte skäller, nej, inte ens gnyr. Inte ens när den upptäcker älg! En besvärlig jakt som kräver oerhört mycket av jägare och hund.

– Klockan är halv elva nu, viskar Yngve, om en halvtimme kommer älgarna här i skogen att resa sig från legorna.

– Skämtar du? viskar jag förvånat.

– Nä, inte alls, svarar Yngve, lite förundrad över min okunnighet, älgar rör sig inte mycket och har sina fasta tider, även om de ändras under året. Jag har ägnat mycket tid åt att studera älgarna på plats utan att de vetat att jag varit där. Liggplatserna väljs noggrant ut.

TYST!

Sakta börjar vi gå framåt, uppåt genom den steniga gammelskogen. Så makligt att jag efter tio minuter börjar bli lite otålig, vilket Yngve och Peter märker.

– Det sista jag vill säga innan vi måste vara helt tysta, viskar Yngve, är att man aldrig går för sakta, men nästan alltid för fort. Som sagt, en del älgar rör sig bara hundra meter på ett dygn, så varför skynda sig?

Mycket sakta rör vi oss framåt. Det är stenigt och kuperat, men mjukt och fuktigt i marken. Vinden är en svag nordöstlig, vilket de två inte gillar. Markerna passar bättre för en vind som kommer endera direkt norr- eller söderifrån säger de. Plötsligt sätter sig Järva ner och vädrar. Hon darrar av upphetsning. Vi hukar oss ner bakom en sten och lyssnar. Av och till kikar Yngve eller Peter upp, de tittar upp över stenen, sedan på varandra och skakar sedan försiktigt på sina huvuden. Järva darrar, men ger inte ifrån sig ett ljud. Vi reser oss försiktigt. Plötsligt, ur en lega bara 100 meter bort, reser sig en liten pinntjur upp, riktar de stora öronen i vår riktning, står så någon minut och

springer därefter i väg med stora steg. Järva är knäpptyst, trots den flyende älgen. Jag tittar på klockan. Tre minuter över elva!

DÅLIG SMAK

– Vi skulle ha litat på Järva, viskar Yngve lugnt, i nio fall av tio har hunden rätt. Vi var för okunniga och hetsiga. Tjurar är mer vaksamma än kor och kalvar. Men det är ingen brådska. Att skjuta en skrämmd och stressad älg är inte bra. Det är ovärdigt och köttet smakar illa. Att skjuta i stress leder dessutom oftast till skadeskjutningar och elände.

– Förra året sköt jag två älgar exakt

på den där platsen där vi såg tjuren nu, berättar Peter när vi undersökt legan, traskat vidare fram till kanten av en tjärn, gjort upp en eld och satt på kaffepettern. Jag låg och såg på den i säkert två timmar utan att den visste att jag och min hund var där. Så strax innan det var dags för dem att resa sig upp band jag fast hunden, lämnade ryggsäcken och så smög jag runt dem tills jag fick ett säkert skottläge. Jag sköt dem båda från 50 meter utan att de hade en aning om att jag var där.

MÄSTARE OCH ELEV

Peter ser Yngve som sin läromästare och Yngve Peter som sin elev. Bägge

känner att det är oerhört viktigt att försöka få denna mycket värdiga jaktform att leva kvar.

– När vi får älg så avbryter vi jakten omedelbart, förklarar Yngve, vi har alltid slaktat på plats. Alla hjälper till att ta rätt på älgen. Vi hissar direkt upp den och får på så vis bort allt blod på ett enkelt sätt. Vi flår den omedelbart och låter den hänga en natt, grovstyckar den i 8–10 bitar nästa morgon och transporterar därefter köttet till en slaktbod i Idre.

– Hur skiljer sig jakten i dag från hur den var när du började? frågar jag Yngve, samtidigt som han börjar steka fläsk i en panna.

"DET ÄR INTE ANTALET SKJUTNA ÄLGAR SOM ÄR VIKTIGAST"

Yngve, Peter och hunden Järva har inte bara fått upp vittring, Järva ser älgen, skäller inte, men är koncentrerad.

– Ja, för det första finns det vägar överallt och en massa fordon. Allt ska göras med maskiner. Jägarnas kunskap i dag om älgens vanor är sämre. Ja, det är mycket som jag inte begriper. Ta det här med att skjuta kalvar exempelvis. Jag tycker det är helt onaturligt! Det är kon som ska mota bort kalven!

TRE VECKOR

Och så fortsätter han intensivt och engagerat:

– Jag tycker att tre veckor per år är fullt tillräckligt för att jaga älg. Älgjakt i snö är rena rama djurplågeriet. Främst när det gäller tjurarna. När parningstiden är över är de helt slut-

körda och då ska vi jaga dem så att de aldrig får vila! Och vad blir det för kött av det? Ja, tjurar skulle man heller inte få skjuta nu under oktober. De är ju nästan blå i pälsen, så lite fett har de. De är ju brunstiga och köttet är knappt ätbart. Nä, det räcker med att skjuta kor just nu.

Efter några timmars avslappnande vila och samtal tittar Yngve på klockan och säger:

– Klockan 17.00 reser de sig igen. Visserligen ska ingen älg skjutas nu när mörkrets inbrott är nära. Men vi kan väl titta. Man kan aldrig få nog av att titta på dessa ståtliga djur.

Exakt samma händelseförlopp upp-

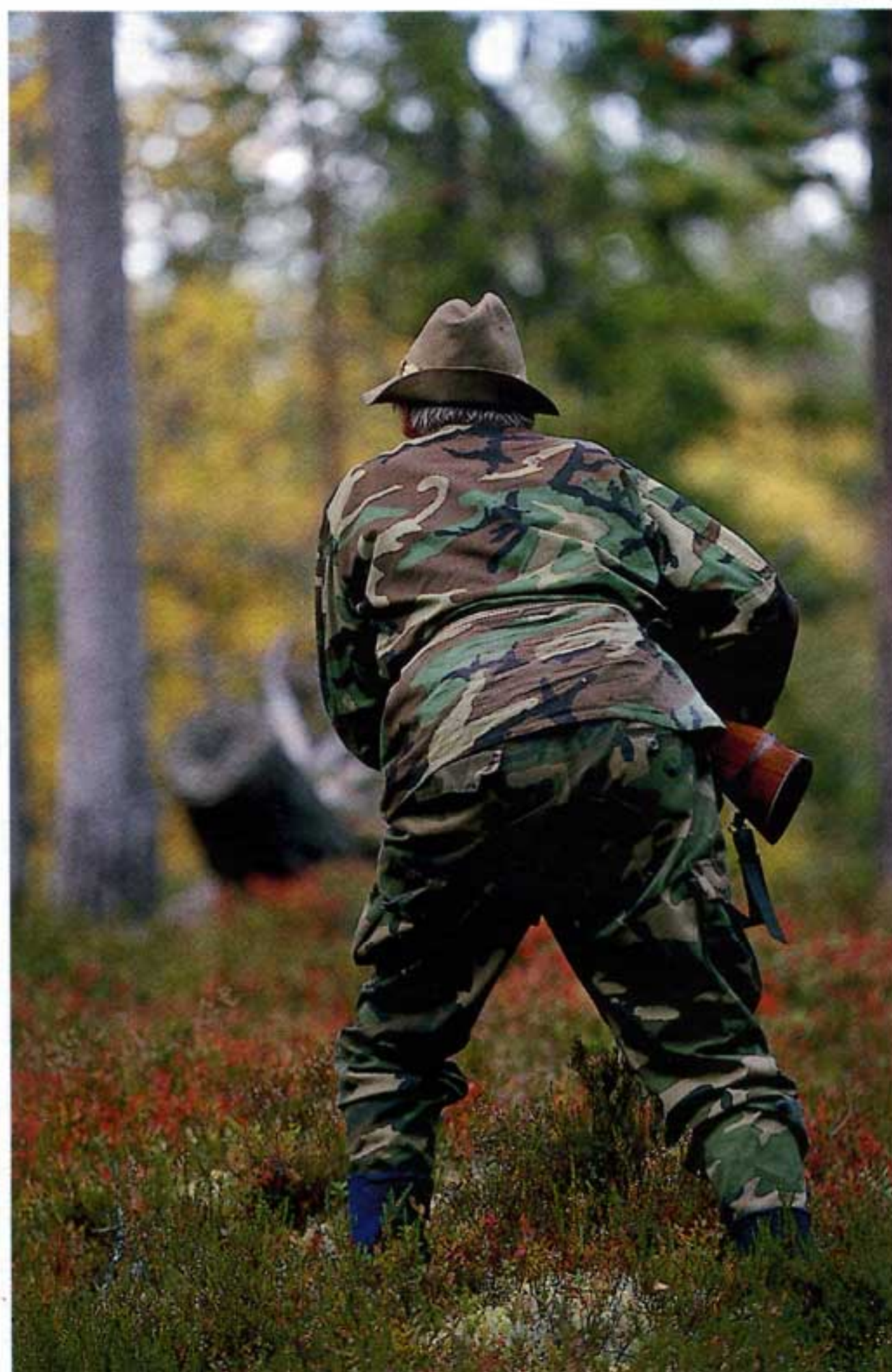
repas. Någon minut efter klockan 17.00 reser sig en älg, en kviga, upp ur en undangömd, svårhittad lega som Järva markerat under tystnad och kvigan traskar denna gång i väg utan att veta att vi tittar på. En märkvärdig upplevelse!

HÖG STATUS

– Jag tycker egentligen att man aldrig ska skjuta en älgdjur som har mindre än tre taggar på varje sida, anmärker Yngve när vi sakta återvänder till jaktkojan i det tilltagande kvällsmörkret, det finns för lite kött på sådana tjurar.

– Har du skjutit mycket älg genom åren? frågar jag som jag brukar ▶▶▶

DET VIKTIGA ÄR ATT ÄLGEN SKJUTS PÅ RÄTT SÄTT!"

Yngve smyger sig fram, lägger sig ned och där reser sig älgen...

en äldre jägare, eftersom jag vet att många skjutna älgar ger hög status i älgjägarevärlden.

– Det har blivit en del, svarar Yngve med visst ointresse, jag bryr mig inte om hur många jag har skjutit. Det är viktigare att det går rätt till och att det är rätt sorts älg.

– Han har skjutit en bra bit över 100 älgar, tillägger Peter med ett leende.

– Yngve, säger jag, du som är så klok och helt klart är en av de mest erfarna älgjägare jag träffat världen över, hur ser du på det här med rovdjur som så många jägare gapar högt i högan sky om?

– Hur framtidens jakt blir är det ingen som kan sia om, förklarar Yngve saktmodigt. Men får vi mycket björn och varg kommer jakten att begränsas, för det kommer inte att finnas älg åt både rovdjur och folk. När jag började jaga var det liten tillgång på älg. Jag hoppas att kommande generationer jägare slipper uppleva någonting liknande.

Några månader efter det här besöket åkte jag till nordöstra Sibirien för att leva med olika jägarfolk längs floden Kolyma. Folk som levde på jakt och fiske. Jägare som trodde att naturen var fylld av olika andar och att varje gång man dödade förstördes någonting inom en och att någonting därför måste offras till gudarna. De var inte bara de skickligaste jägare jag mött utan även de som fungerade bäst i sin egen omgivning. De tog bara vad de behövde för att överleva. De var sansade, fria från hat, roliga, kloka och fyllda av respekt. På samma sätt som Yngve. Den bästa älgjägare jag haft äran att umgås med. Han dog under min Sibirienfärd. Jag minns hans sista ord innan jag reste:

– I morse när jag var till kojan gick en stor älgko över vägen. Pälsen var blank som hos en häst! Jag börjar känna mig som en barbar som kan skjuta ett så fint djur.

Eleven och mästaren efter att bytet tagits om hand på bästa vis.

En jägare i harmoni med omgivningen, sig själv och viltet.